

Den til Kontoen knyttede Bemærkning affattes saaledes:
 „hvoraf 1 900 Kr. til Bolig og Befordringsgodtgørelse. Det heraf til Boligens Tilvejebringelse anvendte Beløb bortfalder, naar det i denne Anledning optagne Embedsloaen er fuldt tilbagebetalt.“

TH. POVLSEN.

V. Holbøll.

Til Folketingets Finansudvalg

253

Kirkeministeriet. København, den 18. Marts 1919.

Ved Afstaaelsen af de dansk vestindiske Øer blev de lutherske Menigheder paa Øerne bragt i en meget vanskelig økonomisk Stilling, idet disses Virksomhed for en meget væsentlig Del var blevet opretholdt gennem Tilskud af Statskassen. Ikke alene udredede denne Lønningerne til Præsterne paa Øerne, men gav ogsaa Tilskud til Kirkernes Drift og derigennem til Lønninger af Kirkebetjentene. Ogsaa Udgifterne til Kirkebygningernes Vedligeholdelse blev udredet af Statskassen. Statskassens Tilskud udgjorde aarlig 36 à 38 000 Kr. Fra Menighederne blev kun ydet mindre Beløb i Offer og Accidenser. Fra Ministeriets Side var man da straks klar over, at hvis Menighederne ikke i økonomisk Henseende skulde bringes i en ganske fortvivlet Stilling, maatte der, hvilken Ordning der end endeligt blev truffet, for en Aarrække ydes Tilskud af Statskassen til disse. Som en rent foreløbig Ordning blev der for Aaret 1917—18 ydet Tilskud i samme Omfang som før Afstaaelsen, idet der paa Tillægsbevillingsloven for 1917—18 til Opretholdelse af Kirkens Virksomhed i dette Finansaar blev bevilget 36 496 Kr. 80 Øre foruden Tilskud i enkelte bestemte Øjemed, jfr. Anmærkningerne til Tillægsbevillingslovens § 21 B. 13. V. Som 58.

Da det for Ministeriet afgørende var at støtte og opretholde Menighederne, indtil en endelig Ordning af disses Forhold var truffet, tilskrev man gennem Biskoppen over Sjællands Stift Udvalget for den vestindiske Kirkesag, at Ministeriet, hvis Menighederne blev opretholdt som selvstændige Menigheder, var sindet at stille Forslag om Støtte til disse foreløbig i 5 Aar med aarligt aftagende Tilskud i Forhold til det hidtidige Tilskud, saaledes at Menighederne i Løbet af disse Aar i Ro kunde konsolidere sig. Hvad angaar Kirkebygningerne, har man dog, forsaavidt de staar som Mindesmærker om dansk Kultur, eller der til dem er knyttet saadanne Mindesmærker, ment, at man ogsaa i Fremtiden maatte yde et Tilskud.

Forinden nærmere Forslag blev stillet, ønskede man dog Underretning om den Ordning, som Menighederne traf, og herom har man nu gennem Udvalget for den vestindiske Kirkesag modtaget den Meddelelse, at Menighederne paa Øerne overtages af General Council af den amerikansk-lutherske Kirke paa følgende af Menighedskonferencen opstillede Grundlag:

1. at der bliver sendt en Præst til hver af de tre By-Menigheder, og at indfødte Degne lønnes paa St. Jan og Kings Hill,
2. at Kirken i sin Forbindelse med General Council kan fortsætte de hidtil brugte Arbejdsmaader (established lines of Work) og styre sine indre Affærer, saa vidt de ikke angaar økonomisk Understøttelse fra General Council,
3. at de Forandringer, der vil komme i vor Forfatning etc., indføres kun ved gensidig Aftale mellem Konferencen og de Præster, der vil komme fra U. S., og at ingen fremtidig Ændring i Kirkens indre Liv skal paatvinges uden Konferencens Samtykke,
4. at Højmesse bliver ens i alle Kirkerne, og at Forandringer kun indføres gradvis og paa ovennævnte Maade,
5. at Præstekjolen, Alterklæder og øvrige Skikke bibeholdes,